

SE'N SORTIRAN ELS CAMPEROLS

Camperol somniant amb una bona collita.

(Jo sento per l'agricultura un encís especial, de ben jove, mon pare va ensenyar-me a estimar la terra i la porto molt endins).

Davant la situació de despolament que pateix el camp sobretot a les zones de muntanya, i l'èxode constant cap a la ciutat; davant el poder que van concentrant a les seves mans les grans indústries agroalimentàries en la distribució dels aliments; davant el perill no gaire llunyà que l'aliment deixat en poques mans es converteixi en una arma estratègica (la cimera de la FAO sobre l'alimentació clausurada a Roma el divuit d'aquest mes ha fixat com objectiu prioritari fer front a la

medi ambient que posa en perill l'existència sobre aquesta casa comuna on ens ha tocat viure, el planeta Terra; davant el risc que comporta per als consumidors la producció industrialitzada de queviures, la Plataforma Rural d'Espanya ensems amb les Plataformes Rurals de la resta d'Europa han optat per una agricultura sostenible.

S'entén per agricultura sostenible un model agrícola una mica complex: Ha d'ésser una agricultura que afronti al màxim la tècnica que tenim al nostre abast, però que sigui alhora respectuosa amb el medi ambient, cal tenir en compte que el sòl fèrtil és un bé cada cop més escàs. Un

Vell ametller de "carròs" empeltat de "correró".

situació intolerable de desnutrició en el món. També s'estableix que els aliments no haurien d'utilitzar-se com a eina de pressió política i econòmica); davant d'una progressiva contaminació del

model agrícola que sigui equilibrat, diversificat, i no de monocultiu, que trenqui les dependències amb multinacionals i sigui defensor dels productes i sements autòctons. També caldrà fomentar

la investigació de forma que el succés aconseguit sigui a l'abast de tothom.

Una agricultura sostenible ha de produir aliments suficients, de qualitat, més naturals, han d'arribar al consumidor sense tants intermediaris i per tant a més bon preu. Ha de permetre als petits i mitjans agricultors viure dignament del seu treball, en què joves il·lusionats hi vegin la possibilitat de poder gaudir de la terra, que hi puguin arrelar i mai hagin d'anar-se'n cercant millors condicions de vida atrets per l'enlluernament

aquelles disposicions reguladores de llur activitat, com també dels ajuts per a la modernització i readaptació de conreus.

Siguem realistes, no ens deixem engalipar per alguns polítics i representants de les administracions que amb un llenguatge brillant i eloqüent vulguin impressionar-nos amb bons consells i invocant miracles, quan sabem que no se'n produeixen. Parlen, massa sovint, perduts en vaguetats, incerteses, fantasies i, de vegades, desconeixent el que és la vida dels

Veurà recompensat son esforç?

urbà i que, a poc a poc, vagi refent-se el malmès teixit social d'amples zones de les comarques rurals.

Voldria, si més no, transmetre als pagesos un missatge de serenitat i esperança. És ben cert que en una època de canvis en el sector com la que ens toca viure arran de l'adaptació a les normes comunitàries es van plantejant una sèrie de problemàtiques que cal anar resolent amb constància i sense caure en el desànim. L'agricultura, malgrat que massa sovint no ens n'adonem, és un dels eixos vertebradors de qualsevol societat, les dificultats dels llauradors ens influeixen a tots d'una manera més determinant que no pas ens pensem. Ara més que mai el pagès ha d'estar despert, ben informat de totes

concreadors a hores d'ara.

És clar que ens en sortirem!?. Mai hem de perdre la il·lusió. Amb el nostre treball, l'esforç quotidià i l'ajut del clima mediterrani que gaudim i alhora patim aconseguirem una agricultura sostenible i un medi rural millor, més viu. Esperem que els nostres governants no ens deixen de banda, que acceptin el repte, que facin seves les nostres il·lusions i que utilitzin tot el seu poder i la seva imaginació perquè la veu del Sud tingui el pes que calgui en aquesta Europa que va gestant-se a Maastricht i, si no s'alenteix, és a punt de néixer.